

pct. af det oprindeligt ydede tilskud kontant til ejeren.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor et konstateret overskud henstår som et tilgodehavende for det offentlige med pant i ejendommen. Den nuværende ejers andel i det indbetalte overskud berigtiges ved nedskrivning af pantebrevets pålydende. De tidligere ejers andel kan helt eller delvis berigtiges ved transport af det offentliges tilgodehavende.

Stk. 4. En tidligere ejer kan kræve sin andel i overskuddet udbetalt i overensstemmelse med reglerne i stk. 2 og 3, selv om

den nuværende ejer ikke har fremsat begæring om ejendommens frigørelse.

§ 4. De indbetalte frigørelsesbeløb med fradrag af udbetalinger i henhold til § 3, stk. 2, tilfalder det i deklARATIONERNE omhandlede udvalg, såfremt et sådant er nedsat, til anvendelse i overensstemmelse med de herom fastsatte regler. Er et udvalg som nævnt ikke nedsat, tilfalder de indbetalte beløb staten og kommunen hver med halvdelen.

§ 5. Denne lov træder i kraft 1. juli 1964.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med hjemmel i en række love i årene 1918-21, jfr. senest lov nr. 150 af 1. april 1921 vedrørende boligforholdene, blev der ydet statslån og statstilskud til byggeri for mindrebemidlede. Statstilskud blev ydet på betingelse af, at vedkommende kommune ydede et tilsvarende tilskud. Statstilskuddene, der højst kunne udgøre 20 pct. af anskaffelsessummen for de pågældende ejendomme, kunne ydes til kommuner, byggeforeninger og private.

For at hindre, at de offentlige tilskud ved salg af ejendommene blev realiseret som gevinst for de enkelte andelshavere eller ejere, var det i lovgivningen fastsat, jfr. således den sidstnævnte lovs § 46, at de boligforetagender, hvortil tilskud blev ydet, skulle underkastes nærmere af indenrigsministeren fastsatte kontrolbestemmelser. Bestemmelserne omfattede bl. a. kommunal kontrol med huslejens størrelse, således at lejlighederne kunne sikres indehaverne på rimelige vilkår, og med, at avance ved afhændelse af ejendomme, lejligheder eller medlemsrettigheder skulle anvendes til almene lokale boligformål.

Omfanget af de fastsatte kontrolbestemmelser var i øvrigt forskelligt. For boligforetagender, der opførtes af kommuner, blev der ikke fastsat nærmere bestemmelser om offentlig kontrol med huslejen, så længe ejendommen forblev i kommunens eje, idet man forudsatte, at kommunen ville drage omsorg for, at huslejen af de pågældende lejligheder blev fastsat til en rimelig størrelse, jfr. indenrigs-

ministeriets cirkulære nr. 131 af 23. juni 1919 angående huslejekontrol for bygninger med statstilskud. Såfremt ejendomme, hvortil statstilskud var ydet, måtte blive afhændet, skulle kommunen ifølge cirkulæret ved salget betinge, sig, at der blev ført kontrol fra det offentliges side med huslejens størrelse, og dette vilkår for salget skulle tinglæses som servitutstiftende på ejendommen.

Statstilskud, der i København blev ydet til byggeforeninger, blev betinget af, at der på ejendommen blev tinglæst en deklaration til sikring af kontrolbestemmelsernes overholdelse. Uden for København blev statstilskuddets ydelse betinget af, at de fornødne kontrolbestemmelser blev optaget i vedtægterne for byggeforeningen, og at vedtægterne blev tinglæst på ejendommen.

Med hensyn til private boligforetagender blev ydelsen af statstilskud overalt betinget af tinglæsning af en deklaration.

De tinglæste bestemmelser blev for så vidt angår byggeforeninger og private, der modtog det højeste tilskud efter lovene, gjort stedsevarende, medens bestemmelserne for private, der ikke ønskede at underkaste sig stedsevarende kontrol og derfor modtog et tilskud, som var 5 pct. af anskaffelsessummen lavere, kun skulle gælde i 12 år efter tilskuddets udbetaling.

De stedsevarende deklarationer indeholder bestemmelse om nedsættelse af et særligt udvalg i den enkelte kommune til administration af kontrol-